

יעוד נעשה אדם בצלמו בדמותנו, הרי פרשו החרים על מלאכי השרת, שהם אמרו את הפסוק הזה אחר שהיו יודעים מה שהיה ומה שעתיד להיות. והם היו יודעים שהיה עתיד לחטא, ולמה רצה לעשות לו? ולא עוד, אלא עזא ועוזאל היו מקטרגים עליו בזמן שאמרה השכינה לקודש ברוך הוא נעשה אדם.

אמרו, מה אדם ותדענו, מה אתה רואך לעשות אדם ותדענו, ועתיד לחטא לפניו באשתו שהיא חשה, שהאור הוא זכר, החשך נקבה, השם אל חשך של בריה. באותו זמן אמרה לו תשכינה, בזה שאטם מקטרגים, אטם עתידים לנפל. זהו שפטותם בראשית ויראו בני האלים את בנות האדם, וחשקו בהן וטעו בהן, והפילה אותן השכינה מקדשים.

אמרו החרים, אם כן, עזא ועוזאל לא משקרים בדבריהם, שודאי בנקבה היה עתיד לחטא אדם. אלא כן אמרה השכינה, אם שוזדמנם לקטרג לפני יותר מכל עצה המרומים, אם אטם היותם טוביים מזרים במעשיכם, נאה לכם לקטרג עלינו. אבל אם הוא עתיד לחטא עם אשה אחת, אטם בנים רפות, כמו שנאמר שם ויראו בני האלים את בנות האלים. בנות האדם ולא בת האדם. ולא עוד, אלא אם אטם חוטא, הרי הקדמים לו תשובה לחזור לרובנו ולהתפרק במה שחתא.

אמרו לו החרים, אם כן למה כל זה? אמר רבינו אלעזר לחרים, אם לא היה כן שברא הקודש ברוך הוא יציר טוב ויציר הרע שהם אור וחשך, לא היתה זכות

יעוד נעשה אדם בצלמו בדמותנו, הא אוקמונה חבריא על מלacci השרת, ואנין אמרוハイ קרא, אמרו ליה בתר דהוו ידען מה דהוה ומה דעתיך למחרוי. ואנין הוו ידען הווה עתיד למחרוי. ואמאי בעי ליה למיעבד. ולא עוד אלא עזא ועוזא"ל הוו מקטריגין עליה זמנה דאמרה שכינה לא קידשא בריך הוא נעשה אדם.

אמרו (תחים קמד ג) מה אדם ותדענו מה את בעי למיעבד אדם ותדענו ועתיד למחרוי קמך באתחא דיליה דאייה חשה. دائור אייה דכפרא. חשה נוקבא. שמאלא חשה דבריה, בההוא זמנה שכינה אמרת לוון בהאי דאתון מקטריגין אתון עתידין למונפל. הרא הוא דכתיב (בראשית ו ב) ויראו בני האלים את בנות האדם. וחשקו בהן וטעו בהן ואפייל לוון שכינה מקדשה דילחון.

אמרו חבריא אי וכי עז"א ועוזא"ל לא משקרים במלוליה. ודודאי בנוקבא הווה עתיד למחרוי אדם. אלא וכי אמרת שכינה אתון דאונטונון לקטרוגא קדרמי יתר מפל צבא מרים, אם אתון הויתון שפירין מאים בעובדייכו, יאות לכו לקטרגא עליה. אבל אם הוא עתיד למחרוי באתחא חדא אתון בנשין סגיאין. כמה דאתמר (שם ו) ויראו בני האלים את בנות האדם. בנות האדם ולא בת האלים. ולא עוד אלא אם אדם חב האקדימית ליה תשובה לאחוורא למארה ולאתפקנא بما דרב.

אמרו ליה חבריא אם כן אמר כי האי. אמר רבבי אלעזר לחבריא אי לא הוה וכי דברא קודשא בריך הוא יציר הטוב וייציר הרע ואנין אור וחשך, לא הוה זכי וחובה לאדם